

[Justitsministeren.]

bør omfatte. Jeg gør opmærksom på, at der også er mulighed for at lempe loven i kraft af bemyndigelsen.

Det ærede medlem fremhævede vedrørende spørgsmålet om opholds- og arbejdstilladelse, at der gjorde sig et særligt problem gældende, når det drejede sig om unge udlændinges uddannelse her. Den betragtning er jeg helt enig i, og jeg kan oplyse, at vi allerede under den nugældende fremmedlov praktiserer at give lempeligere regler for ophold her med uddannelse for øje.

Vedrørende det ærede medlems betragtninger om teltlejre og hotelsedler skal jeg senere gøre nogle bemærkninger. Jeg kan kun sige, at jeg tvivler lidt på, at professor von Eyben, der er godt kendt med fremmedlovgivningen, virkelig har udtalt sig sådan, som det var referet i „Politiken“; der er nok tale om en misforståelse.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen kritiserede først overskriften til forslaget til udlændingeloven, selvom det blev udtalt, at det var et underordnet spørgsmål. Når jeg har tilføjet de to ord „med videre“ i lovforslagets overskrift, skyldes det den omstændighed, at når udlændinge kommer her til landet, berører det i et vist omfang danskes retsforhold, og jeg synes vanskeligt, man kan komme uden om bestemmelsen i § 11 om pligt til at melde sig til paskontrollen som en pligt, der må gælde for enhver. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med hovedreglen i § 1. Det er jo den teoretiske hovedregel, at det ikke skulle være nødvendigt at have pas, når man rejste her til landet, men det må erkendes, at som forholdene er, må resultatet nok blive, at man i hvert fald i øjeblikket må foreskrive pastvang.

Det ærede medlem var også inde på bemærkningerne til § 1, stk. 1, i forslaget til paslov og anførte, at det kunne være noget betænkeligt, hvis der i bemærkningerne lå en antydning af, at justitsministeriet eventuelt skulle være lidt tilbageholdende overfor bestræbelserne for at opnå friere rejseamkvem indenfor de nordiske lande. Jeg kan straks sige, at der ligger ikke nogen tanke af den art i disse bemærkninger, men man må erindre, at det tager nogen tid at udarbejde et lovforslag og bemærkningerne til det; de rent tekniske forhold kræver deres tid, og dengang dette lovforslag blev udarbejdet og bemærkningerne skrevet, var de nordiske bestræbelser med hensyn til rejselettelse ikke skredet så langt frem, at vi var nødt til at tage et vist forbehold.

Iøvrigt deler jeg det ærede medlems ønske om, at det må gå hurtigt at få rejselettelserne realiseret indenfor de nordiske lande, men vi har jo set i den seneste tid, at der måske kan komme visse problemer op; jeg så i hvert fald en meddelelse fra Sverige om, at der var visse betænkeligheder hos politimyndighederne derovre.

Fra forskellig side har der været rejst en vis kritik vedrørende bestemmelsen i § 24 i forslaget til udlændingeloven; det er bestemmelsen om, at man ikke har krav på at blive gjort bekendt med erklæringer, der er afgivet over andragender om tilladelse til ind- og udrejse m. v. Jeg har selv været noget betænkelig ved denne bestemmelse. Den er jo gældende ret i øjeblikket, og der findes en tilsvarende bestemmelse i indfødsretsloven, men jeg er villig til at se på dette spørgsmål i udvalget.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte forskellige betragtninger vedrørende forslaget til udlændingelov og forslaget til paslov. Det ærede medlem fremhævede bl. a. reglen i udlændingelovens § 2, stk. 1, nr. 3, og bemærkede, at det kunne være farligt, hvis politiet kunne udvise en udlænding alene på grundlag af en løs antagelse om, at den pågældende agtede at tage arbejde og fast ophold el. lign. Jeg er enig i, at det er et problem. Naturligvis må politiet ikke misbruge sin ret i så henseende, men jeg tvivler dog på, at man kan undvære bestemmelsen, således som den er formuleret.

Spørgsmålet om, hvorvidt reglerne i § 2, stk. 1, nr. 5 og 6, kunne undværes, idet man kunne sige, at reglerne i stk. 1, nr. 4, vel egentlig omfatter disse to forhold, har jeg været inde på i mine overvejelser om lovforslagets formulering, men jeg tror nu nok, det er rigtigt at beholde nr. 5 og nr. 6. Det vil vistnok være rigtigt, at man har ret til at afvise en person, der f. eks. har begået meget grove forbrydelser i familieforhold, en person, om hvem man dog ikke kan sige, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde. Hvad disse regler iøvrigt dækker, kan man drøfte nærmere i udvalget.

Det ærede medlem nævnte dernæst bestemmelsen i § 2, stk. 3, om, at justitsministeren kan afvise en udlænding, når hans forhold iøvrigt måtte give anledning dertil. Tilsvarende bestemmelser findes et par andre steder i forslaget til udlændingelov, således som det vist også blev nævnt af det ærede medlem, bl. a. i § 5, stk. 1, nr. 5. Det berører det problem, om man overhovedet bør have almindelige